

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆՔ.

ՔԱՂՈՒՆԺԷ Ի ԿՈՆՎԱԿՆՑ ՎԵՋ. ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ

Կոնդակ յանուն Արևիկի Ս. Էջմիածնի, որով պատուիրեցաւ վաւերական ճանաչել զպատկն Մողղոկցի Պօղոսի Ուլուխանեան և ըստ այնմ տալ զխաւել Կոնստան. Աստրախանի. թ. 1152:

— Յանուն Արևիկի Ս. Էջմիածնի յաղագս տալոյ ի Հոգևոր ձեմարան Մայր Աթոռոյ վեց հարիւր (600) ըութլի ի թռչակ եռամեայ, երկից ուսուցիչ վարդապետաց արտաքոյ նախահաշուի մինչ ցվերջն Գեղեմեմբեր. ամսոյ, թ. 1153:

— Յանուն Հոգարարձութեան Ներսիսեան Հոգևոր դպրանոցին Տփլեսաց յաղագս նշանակելոյ կենսաթռչակ Սեղբակայ Մանդինեանց ի տարին հինգ հարիւր (500) ըութլի. թ. 1172:

— Յանուն վարչութեան Հոգևոր ձեմարանի Մայր Աթոռոյ, որով պատուիրեցաւ մուծանել ի նախահաշուի ձեմարանի յաղագս յառաջիկայ 1901 ամի հինգ հարիւր (500) ըութլի ի կենսաթռչակ Սեղբակայ Մանդինեանց. թ. 1178:

— Յանուն Տ. Եղնիկ վարդապետի, որով կարգեցաւ Տեսուչ տպարանի Մայր Աթոռոյ, ընդունելով զհրաժարական նախկին տեսուչ Տ. Աշոտ վարդապետի. թ. 1180:

— Յանուն Հոգարարձութեան Հայկական Մատրան Աթլէնքի, ի խրախոյս և ի քաջակրօնութիւն յաղագս ջանից նոցա ի շինութիւն նորոգ կառուցանելի Մատրան. թ. 1181:

— Յանուն Գերապատիւ Տ. Թեմակալի վիճակին վրաստան և Իմբրէթի Գէորգ Արքեպիսկոպոսի, որով յայանեցաւ վկարգմանէ Թաղէոս վարդապետի Առիւծեան ի վանահայր

Թէլէթի և փոխադրութեան Գիտնէսիոս վարդապետի ի Ս. Էջմիածին. թ. 1200:

— Յանուն Գերապատիւ Տ. Փոխ. Թեմակալին Երեւանայ Սուքիաս Արքեպիսկոպոսի ընդ որոյ յանձնեցաւ գործ շինութեան եկեղեցոյն Կաղզուանի ի գնալ առ տեղեւան և քննել զշարժառիթս տարաձայնութեան շինութեան ընդ միջ ժողովրդեան և պ. Զ. Զանփօլաթեանի. թ. 1201:

— Յանուն ժողովրդեան Ալիվէն քաղաքի Պուլխարիոյ, որով յայանեցաւ նոցա զձեռնադրութենէ ընծայացուին իւրեանց ի քահանայ և յորդորեցաւ կալ քնալ սիրով և համերաշխութեամբ. թ. 1230:

— Նրջարեւական յանուն Թեմակալ Առաջնորդաց, որով պատուիրեցաւ խստիւ արգելել քահանայից վիճակաց չը մասնակցել և չօրհնել զնշանս չը հաս պսակաց զորոց գոյ կարծիք. թ. 1233:

— Յանուն Գերապատիւ Տ. Թեմակալին Բեսարարիոյ Ներսէս Արքեպիսկոպոսի, որով պատուիրեցաւ նմա ձեռնադրել զուրարակիր Եղիապարն Փսերեանց ի կուսակրօն սարկաւազ ի վերայ Ս. Խաչ վանաց Նոր Նախիջևանի ի միարան տեղւոյն. թ. 1249:

— Յանուն Գերապատիւ Տ. Փոխ. Թեմակալի Երեւանայ Սուքիաս Արքեպիսկոպոսի յաղագս պատուիրելոյ Փոխանորդաց և Հոգևոր Կառավարութեանց Թեմին չը յետաձգել զպատիկս ի վիճակս իւրեանց. թ. 1254:

— Յանուն Յովհաննէս եպիսկոպոսի Նիբալուսեայ, Յուսիկ վարդապետի Մովսիսեան, Կարեղին վարդապետի Սաթունեան, Կարաբապետ վարդապետի Տ. Մկրտչեան, Եղնիկ վարդապետի Գանջեցեան և Եղիշէ վարդապետի Ահարոնեան, որք կարգեցան քննիչ Յաննաթողով ի ստուգել զհաշիւս տնտեսա-

կան մասանց դանտարան վարչութեանց Մայր Աթոսոյ. թ. 1259:

— Յանուեն վիճակային Կոնստանտինոպոլսի Ասորականի յաղագս զաղարեցուցանելոյ ի քահանայապետութենէ վարարիոս քահանայն Խղաշեանց քատանեայ ժամանակաւ ե երթարկելոյ եկեղեցական ազախարանայ, վասն կեղծելոյ նորա զտարեթիւ օրիորդի միոյ. թ. 1277:

— Յանուեն Կիւստանտինոպոլսի թեմական յաղագս ի քննելոյ զբոլոր ժողովրդեան Մոզգոյ քաղաքի ղերեցիմոս, տեղւոյն. թ. 1278:

— Յանուեն Ամենապատիւ Պատրիարքին Կ. Պոլսոյ, յաղագս տալոյ մանրամասն տեղեկութիւն զորանոցայ հանգուցեալ Գրիգորի Զանչեանց. թ. 1311:

Հայրապետական Օրհնութիւն եւ Շնորհակալիք

Կոնգակ օրհնութեան եւ շնորհակալութեան յանուեն Փոխանորդի եւ Հոգարարձութեան, թեմական զպրանոցին նոր նախիջեանի ի պատասխանի հեռագրի իւրեանց յառաջ 19-րդ տարեկարձի թեմական Հոգ. զպրանոցին. թ. 1196:

— Օրհնութեան եւ քաջալերութեան յանուեն նորընտիր Հոգարարձութեան վանուցն Վարազայ. թ. 1198:

— Օրհնութեան եւ զօհրանալութեան յանուեն տիկին Եւդոկեայ Կարապետեան Պապով ի Մոսկուայ, յաղագս նուիրարեւութեան նորա 40 արշին սեաւ թուշի ի պէտս Մայր Տաճարի. ս. Էջմիածնի. թ. 1283:

ԿՐՕՆԱԿԱՆ

ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ԳԱՂԱՓԱՐԸ

ԳՐԻԾՈՆԵԼԻՄԻԹԵԱՆ ՄԷՋ.

Որ ոչ կամեցի գործել եւ կերիցի մի.
Բ. ԹԵԱ. 2. 10.

Ա.

ԱՇԽԱՏԱՆԵՐՈՒՄ աշխատութեան զաղափարը շատ յաճախ կեղեցուած է Տիրոջ քարոզներն եւ առակներն միջ: Բայց որովհետեւ այս զաղափարին վերաբերեալ առակներն ու խօսքերը ուղղակի կերպով մեր խնդրին չեն վերաբերում, այլ կարօտ են բացատրութիւններն, այդ պատճառով ներկայ խորհրդածութեան հետ չենք կապում: Տիրոջ կենդանի օրինակը բաւական ենք համարում այդ մասին որոշ զաղափար ստանալու համար: Աւետարաններից յաճախ տեղեկութիւն ենք ստանում Տիրոջ եռանդուն գործունեութեան մասին. յիշենք միայն Մարկոսի երկու վկայութիւնը: Մարկ. Գ. 20-22-ից տեղեկանում ենք, որ Տէրը իւր գործունեութեան միջ մինչեւ իսկ հաց ուտելու ժամանակ չէր դադարում. իւրացիները (աղգողները) նորա եռանդը դէպի իւր գործը ցոյց տուած անձնուիրութիւնը տեսնելով՝ կարծում էին թէ մոլեղնեալ իցէ: Մարկ. Զ. 31-32 պատմուած է, թէ Տէրը իւր աշակերաններով առանձնանում է անապատը՝ զի էին բազումք որ երթային եւ դային եւ հաց անգամ չժամանէին ուտել: Այսպէս էր Յիսուս իւր փրկչական գործունեութեան միջ:

Բայց աւելի պարզ աշխատանքի զաղափարը շեշտուած է Պօղոսի թղթերի միջ, թէպէտ եւ միշտ պատահական կերպով, որ եւ ինչպիսի պարգեւիս: Բնականապէս պէտք է